

HREPENENJE

Hrepenenje

koncert vokalne glasbe

nedelja, 7. maj 2023 ob 19. uri

Radovljica, baročna dvorana Radovljiške graščine

Komorni zbor De profundis Kranj

Zborovodkinja: Branka Potočnik Krajnik

Sopran: Nuša Klančar, Zalka Leskovar, Nika Mali, Monika Marinko

Alt: Vida Jocif, Tina Ključevšek, Dominika Petač, Tjaša Traven

Tenor: Martin Klančar, Vid Košiček

Bas: Jakob Istenič, Matevž Jekovec, Ambrož Klančar, Luka Klanjšek

Pesmi bere Barbara Zupančič.

Jskd

JAVNI SKLAD REPUBLIKE SLOVENIJE
ZA KULTURNE DEJAVNOSTI

MESTNA OBČINA KRANJ

PROGRAM

Uršula Jašovec (1986)

HREPENENJE (Tone Pavček)

noviteta

Aldo Kumar (1954)

VSI POTOKI, VSE REKE (Gregor Strniša)

Brina Jež Brezavšček (1957)

CANTO DIURNO – PESEM DNEVA (Fiama Hasse Pais Brandão)

noviteta

Aldo Kumar (1954)

IN SEGLA JE ZA HIP V CVETOČI LAN (Tone Pavček)

Katarina Pustinek Rakar (1979)

LJUBEZNI VONJ (Lili Novy)

Samo Vremšak (1930-2004)

NA VEČER (Ivan Minatti)

Igor Štuhec (1932)

PESEM (Josip Murn Aleksandrov)

Matej Kastelic (1994)

PREROJENJE (Srečko Kosovel)

noviteta

Matija Krečič (1988)

VÖRA BIJE (prekmurska ljudska)

O nocojšnjem sporedu

Uršula Jašovec (1986) je glasbena pedagoginja, dirigentka, pianistka in skladateljica mlajše generacije. Svoj obsežen opus zborovske in komorne glasbe, v zadnjem času širi v ustvarjalnosti za otroke in mladino z otroškimi baleti in opero. Pesem Preproste besede, ki jo je skladateljica naslovlila »Hrepenenje«, je umirjena glasbena ekspresija Pavčkove lirike iz zbirke »Sanje živijo dalje« – se bodo kdaj uresničile?

Aldo Kumar (1954), za svoje delo večkrat nagradjeni skladatelj, ustvarja zborovsko, solistično, komorno, vokalno-instrumentalno, scensko in filmsko glasbo. Za njegov zborovski opus bi lahko zapisali, da v komponiranju opušča vse, kar ni nujno potrebno, pri čemer mu nedvomno uspe prepričljivo izraziti bistvo, kar velja tudi za obe izbrani pesmi v programu, »Lan« in »Vsi potoki, vse reke«.

Brina Jež Brezjavšček (1957), skladateljica, pedagoško deluje na Pedagoški fakulteti UL, je o svoji skladbi zapisala takole: »Pesem dneva« portugalske pesnice Fiamme Hasse Pais Brandão (1938-2007) odstira večno, mitsko vsebino vpetosti dneva v večnost, v počasno, s človekom neobremenjeno polzenje časa in sluti srečo, ko se temu lahko prepustimo. Čuti se posebna barva ženskega središčenja v Zemljin čar, umevnost ljubezni in vpenjanje v brezčasje, ki hkrati v času deluje po neizgovorljivih kanonih. Ali kot pravi pesnica ob zaključku pesmi: »Tu je vse prisotnost in čas je enak dnevnu.« Skladba je napisana v posebnem šestglasju, kjer se delijo le ženski glasovi na štiri linije, medtem ko moški ostajajo v dveh. Solistka prevzema večinoma govornjeni delež. Sledimo prepletu govora in petja, portugalsčine in slovenščine in v sodobno zborovsko govorico vpete zvočne barve, nastale z mešanjem glasov, izvzetimi zlogi, šepeti ipd.

Katarina Pustinek Rakar (1979), skladateljica, pedagoško deluje na Akademiji za glasbo UL, goji poseben odnos do pevskega glasu in večglasja, ki izhaja iz osebnega doživljanja glasbe v njenem otroštvu. Odnos do izražanja z glasom neguje od takrat, s posebno pozornostjo do ohranjanja narodove pevske tradicije. »Ljubezni vonj« je njen zgodnejši zbor, v katerem se je z barvami harmonij in dramsko izpeljanimi pevske linijami čutno močno povezala z ljubezensko poezijo, ki drži notranjo napetost od začetka do konca.

Samo Vremšak (1930-2004) je skladatelj, katerega umetniški čut v polnosti služi estetskim vrednotam. Njegova dela so oblikovno dovršena in rastejo iz pesnikovega duha in ga glasbeno osmišljajo. Minattijevo zatekanje v naravo, proč od odtujenosti človeka, najdemo v drobni in skladateljsko izčiščeni »Na večer«.

Igor Štubec (1932) je modernistično usmerjen plodovit skladatelj scenske, orkestralne, komorne in tudi zborovske glasbe. Njegov stavek je dovršen, dramaturško domišljen in prepričljiv. Le redko pri njem najdemo mehkejši pristop do poezije, kot prav v skladbi »Pesem« J. Murna Aleksandrova.

Matej Kastelic (1994), skladatelj mlajše generacije, je najbolj prepoznaven po zborovskih kompozicijah, ki so pogosto izvajane tudi na tujih odrih festivalov in zborovskih tekmovanj. V pesmi »Prerojenje«, ki prinaša tudi sklepno misel koncertnega sporeda »Sam moram biti in v sebi večnost odkriti«, je posebej izražen skladateljev občutek za dramaturgijo skladbe, ki sloni na barvah harmonij in trajanju sozvočij, ki delujejo skorajda brezčasno.